

VIDENSDEKLARERING AF DIMENSIONER OG
OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER
BILAGSMATERIALE

INDHOLD

0.	INTRODUKTION	3
1.	DIMENSIONEN: BEKYMRENDE OVERBEVISNINGER OG RETORIK	4
2.	DIMENSIONEN: VOLDSPARATHED	12
3.	DIMENSIONEN: KRIMINALITETSHISTORIK	18
4.	DIMENSIONEN: BEKYMRENDE SOCIALISERING OG RELATIONER	19
5.	DIMENSIONEN: PERSONLIGHEDSFAKTORER	29
6.	DIMENSIONEN: PSYKISK SÅRBARHED	32
7.	DIMENSIONEN: FAMILIE	38
8.	DIMENSIONEN: NETVÆRK OG FRITID	45
9.	DIMENSIONEN: UDDANNELSE OG BESKÆFTIGELSE	57

0. INTRODUKTION

Nationalt Center for Forebyggelse af Ekstremisme har i samarbejde med Nationalt Forebyggelsescenter, Politets Efterretningstjeneste, en lang række lokale praktikere og Rambøll Management Consulting udviklet et vurderingsværktøj til anvendelse ved bekymring om radikaliserings og ekstremisme.

En håndbog og fire redskaber stilles til rådighed for anvendelse i det tværgående myndighedssamarbejde i Infohusene om forebyggelse af radikaliserings og ekstremisme.

Formålet med håndbogen - og de understøttende redskaber - er at skabe systematik, ensartethed og fælles sprog i vurderingen af bekymringer vedrørende radikaliserings og ekstremisme på tværs af landet og blandt regionale og lokale aktører. Håndbog og redskaber skal bidrage til en effektiv og målrettet håndtering af bekymringer og understøtte den forebyggende indsats mod radikaliserings og ekstremisme på det indgribende, foregribende og opbyggende niveau.

Vurderingsværktøjet er resultatet af en omfattende udviklingsproces, som har involveret centrale aktører fra nationale, regionale og lokale myndigheder samt faglige og lovgivningsmæssige eksperter. Værktøjet er udviklet på baggrund af blandt andet:

- En kortlægning af international forskning om bekymringstegn og risiko- og beskyttelsesfaktorer for radikaliserings og ekstremisme samt kortlægning af allerede eksisterende screenings-, udrednings- og analyseværktøjer.
- En kortlægning af praksisviden, erfaringer og lovgivningsmæssige rammer i en national kontekst og i arbejdet med forebyggelse af radikaliserings og ekstremisme.
- En bredspektret og aktørcentreret behovsafdækning blandt myndigheder i og omkring infohusene, herunder blandt andet besøg i alle landets infohuse og gennemførelse af en udviklingscamp med centrale praktiskere, forskere og eksperter.

Det betyder også, at dimensioner og opmærksomhedspunkter (bekymringstegn og risiko- og beskyttelsesfaktorer) i de forskellige understøttende redskaber er udviklet på baggrund af forskning og eksisterende værktøjer - særligt med fokus på at sikre, at de understøttende redskaber er funderet på de dimensioner, bekymringstegn og risiko- og beskyttelsesfaktorer vedrørende radikaliserings og ekstremisme, som hyppigst fremtræder i forskning og eksisterende værktøjer.

I dette bilag fremgår en vidensdeklarering af dimensioner og opmærksomhedspunkter, som indgår i værktøjet. For hvert opmærksomhedspunkt fremgår det, hvilken forskning det bygger på, studiets metodiske design, evidensniveau samt centrale konklusioner i relation til opmærksomhedspunktet. Hvis opmærksomhedspunktet er underbygget af eksisterende værktøjer, fremgår redskabets kvalitet, en beskrivelse af værktøjet samt redskabets målgruppe.

1. DIMENSIONEN: BEKYMRENDE OVERBEVISNINGER OG RETORIK

Dimensionen bekymrende overbevisninger og retorik skal forstås som, at en person tilslutter sig og udtrykker vilje til at udføre ulovlige handlinger (vold, hærværk mv.) på baggrund af en ekstrem overbevisning og fortolkning af en ideologi, religion, forherligelse af terror eller livsanskuelse. Det vigtige er ikke, hvorvidt en person er knyttet til en bestemt ideologi, religion eller livsanskuelse, men at være opmærksom på de bekymrende overbevisninger og den retorik, der legitimerer og tilskynder voldelige eller andre ulovlige handlinger, og som kan være indikationer på, at der er en særlig grund til bekymring for ekstremisme.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forsknings/redskabsbeskrivelse
Udtrykker tilhørsforhold til en ideologi eller bekender sig til en ekstrem version af en religion, som retfærdiggør vold.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol. 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet ser på forskellige veje til og mekanismer, der kan udløse, at personer bliver radikaliseret ind i voldelig ekstremisme. Studiet definerer blandt andet ekstremisme som det at være tilhænger af en yderliggående ideologi og at retfærdiggøre vold. Imidlertid er det også en central konklusion, at radikalisering ikke nødvendigvis udløser ekstremistisk vold, ligesom individer der begår terrorhandlinger ikke nødvendigvis er dybt ideologisk radikaliserede.
	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. International Journal of Conflict and Violence: Vol. 6 (1).	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativt studie Konklusion: I studiet defineres ekstremisme blandt andet ved at være en totalitær eller anti-demokratisk ideologi, som kan føre til brug af vold eller udemokratiske metoder til at nå et bestemt mål.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: I studiet defineres ekstremisme som det at indtage en ekstrem holdning og/eller acceptere voldelige midler til at ændre noget i samfundet. Det er imidlertid en selvstændig pointe i studiet, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem at have en ekstremistisk ideologi og at have en ekstremistisk adfærd.
	Basra et al. (2016). Criminal Pasts, Terrorist Futures: European Jihadists and the New Crime-Terror Nexus	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitativt studie af 79 europæiske jihadister Konklusion: Studiet peger på, at ekstreme islamistiske miljøer appellerer til personer med kriminel baggrund, fordi de er forenelige med deres søgen efter et sted, hvor de kan retfærdiggøre deres kriminelle handlinger eller søge frelse for de kriminelle handlinger, de tidligere har begået. Dette peger på, at det ikke nødvendigvis er ideologi, der fører til voldelig handling, men ideologien eller religionen, som bliver brugt til at retfærdiggøre vold.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.

	extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA måler blandt andet på individers tilknytning til en ideologi, der retfærdiggør vold.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler konkret på tilstedeværelsen af en ideologi, der retfærdiggør vold.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
Modsætter sig demokrati og universelle menneskerettigheder.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol. 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Studiet er et review</p> <p>Konklusion: Studiet definerer blandt andet ekstremisme som en ideologi, der modsætter sig samfundets kerneprincipper, herunder demokratiske værdier og universelle menneskerettigheder.</p>
	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. International Journal of Conflict and Violence: Vol. 6 (1).	<p>Evidensvægt: Lav</p> <p>Metode: Kvalitativt studie</p> <p>Konklusion: I studiet defineres ekstremisme bl.a. ved at være en ideologi, der kan søge at underminere den demokratiske orden</p>
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA måler blandt andet på, hvorvidt individer afviser samfundsværdier.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
	Crone (2016). Radicalization revisited: violence, politics and the skills of the body	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitativt studie</p> <p>Konklusion: Studiet understøtter, at modstanden mod det etablerede samfunds udvikling, værdier og normer er en risikofaktor for radikaliseringen</p>
	Krøijer (2012). Figurations of the future, forms and temporality of left radical politics in northern Europe.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Feltstudie med observationer og interviews.</p>

		Konklusion: Studiet understøtter, at modstanden mod det etablerede samfunds udvikling, værdier og normer er en faktor i radikaliseringen. Krøijer (2015) finder, at venstreekstremismen i Nordeuropa også er udtryk for modstand mod det etablerede samfund, men at de venstreekstremistiske miljøer, hun har fulgt, ikke har et klart fremtidigt mål for et alternativt samfund
	Roy (2017). Jihad og døden.	Evidensvægt: Medium Metode: Historisk gennemgang og teori Konklusion: Studiet understøtter, at modstanden mod det etablerede samfunds udvikling, værdier og normer er en faktor i radikaliseringen. Roy (2017) taler om, at global og voldelig ungdoms(mod)kultur i dag finder udtryk gennem islamistiske ekstremistiske grupper, der netop forkaster moderne værdier og livsformer
Udtrykker manglende tolerance over for andre ideologier, religioner, seksualiteter, etniciteter el.lign.	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. International Journal of Conflict and Violence: Vol. 6 (1).	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativt studie Konklusion: Studiet definerer blandt andet ekstremister ved at være personer, som chikanerer grupper af mennesker på baggrund af deres etnicitet, seksualitet og tro.
Taler om "absolutte løsninger", fx at en bestemt gruppe skal fjernes eller dræbes.	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet på forandringer i tanker og følelser hos individet, som indikerer absolutte og simple holdninger, der motiverer vrede men også kan motivere vilje til vold. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at individer i ekstreme grupper vil forstærke hinandens holdninger, fordi deres argumenter ikke modsiges. Det kan forårsage en normudvikling og forskydning af holdninger, der kan indebære en moralsk frakobling, der kan legitimere vold.
Anvender voldsom, simpel og absolut argumentation	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler på forandringer i tanker og følelser som kommer til udtryk ved simple og absolutte argumentation. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at individer i ekstreme grupper vil forstærke hinandens holdninger, fordi deres argumenter ikke modsiges. Det forårsager en normudvikling og forskydning af holdninger, der kan indebære en moralsk frakobling, som gør argumentationen voldsom.

Er besat af en person eller specifik sag	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. Terrorism and Political Violence, 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer blandt lone actors. Det vedrører blandt andet adfærd, der indikerer en sygelig optagethed af en person eller en sag. Det kan fx komme til utryk ved, at et individ bruger tid og ressourcer på at diskutere, teoretisere og studere den pågældende person eller sag. Det kan også være at opsamle oplysninger omkring mållet/fjenden.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer. Et er blandt andet, når individer udviser en adfærd, hvor de har en stigende optagethed af en person eller en specifik sag.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet på adfærd, der indikerer, at en person er optaget af en person eller en sag. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikalisering. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at ekstremisme kan komme til udtryk ved, at et individ udviser en monoman interesse for det radikale projekt.
Identificerer sig med mytiske, ekstremistiske eller historiske personer.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer. Et er blandt andet, når individer udviser en adfærd, hvor de har en stigende optagethed af en person eller en specifik sag. Herunder begynder at identificerer sig med tidligere 'gerningsmænd'.
Kommunikerer ekstremistiske ideologiske budskaber eller ekstremistiske religiøse budskaber, herunder også online.	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. Terrorism and Political Violence, 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer blandt lone actors. Konkret sætter studiet fokus på en række sproglige markører til at identificere radikalisering på internettet. Det vedrører fx kommunikation om at skade bestemte mål, optaget af en bestemt sag og bestemte budskaber og tegn på identifikation med radikale handlinger og rollemønstre.

	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet på adfærd, der indikerer, at et individ aktivt kommunikerer racistiske eller ekstreme holdninger på de sociale medier</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
Viser Interesse for at deltage i konflikter eller træningsaktiviteter i udlandet, hvor ekstreme grupper er involveret.	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet på, om individer har deltaget i forberedende aktiviteter eller træning.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker blandt andet, om individet har deltaget i træning eller kamp, som ikke er knyttet til statens militær.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
Udtrykker ønske om/villighed til at dø for en sag.	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker blandt andet ønske om at blive martyr og villighed til at dø for en sag.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>

Udtrykker vrede mod systemet, lovgivning eller bestemte myndigheder.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Blandt andet peger studiet på, at personer, som er frustrerede og vrede på bestemte grupper eller enheder er lettere at rekruttere til ekstreme miljøer.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på en række risikofaktorer. Det er blandt andet en række faktorer, som kommer til udtryk i frustration over det omkringliggende samfund, over myndighederne og indenrigs- og udenrigspolitiske forhold eller debatten.
	Pisoiu, D. (2015): Subcultural Theory Applied to Jihadi and Right-Wing Radicalization in Germany. Terrorism and Political Violence, 27.	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativ komparativ analyse Konklusion: Studiet peger på, at det er en risikofaktor, hvis individer oplever strukturel ulighed.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker blandt andet oplevet uretfærdighed, had, frustration samt vrede over politiske beslutninger eller handlinger lavet i et land, som går imod individets politiske eller religiøse opfattelser. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
Udtrykker vrede, had, frustrationer el.lign. knyttet til lokale eller globale begivenheder.	Abbas, T & A. Siddique (2011): Perceptions of the processes of radicalisation and de-radicalisation among British South Asian Muslims in a post-industrial city. Social Identities, Vol. 18, No. 1	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet beskriver blandt andet, at lokale og globale begivenheder, som fx "krigen mod terror" kan have en negativ virkning, og tiltrække unge til ekstremistiske organisationer.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at en risikofaktor for radikaliserings er følelsen af marginalisering, herunder at individet er frustreret over det omkringliggende samfund, samt over indenrigs- og udenrigspolitisk forhold.
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. Aggression and Violent Behavior 27.	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at oplevet frustration over myndigheder, fx fordi man er presset af politiet eller lovgivningen som gruppe, kan bidrage til at understøtte opfattelsen af os-dem og bidrage til radikaliserings

	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker blandt andet oplevet uretfærdighed, had, frustration samt vrede over politiske beslutninger eller handlinger lavet i et land, som går imod individets politiske eller religiøse opfattelser. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	International center for Prevention of Crime (2015). Preventing radicalization: A systematic review	Evidensvægt: Høj Metode: Systematisk review Konklusion: Studiet viser, at risikoen for radikalisering synes at påvirkes af konflikter i andre lande og udfordringer med integration af minoritetsgrupper i vestlige lande. Studiet peger på, at forhold på samfundsniveau kan have betydning for radikalisering.
Bruger totalitære symboler, fx ved sin påklædning, tatoveringer og plakater i værelse eller hjem.	Abbas, T & A. Siddique (2011): Perceptions of the processes of radicalisation and de-radicalisation among British South Asian Muslims in a post-industrial city. Social Identities, Vol. 18, No. 1	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet finder, at flere unge muslimer bruger deres udseende/påklædning som en modstandsstrategi mod anti-muslimsk retorik – fx ifører kvinderne sig hijab og mændene vokser stort skæg. Dette defineres som en blød radikalisering.
	Pisoiu, D. (2015): Subcultural Theory Applied to Jihadi and Right-Wing Radicalization in Germany. Terrorism and Political Violence, 27.	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativ komparativ analyse Konklusion: Teoretisk identificerer og definerer subkulturer sig som gruppe via tøj, stil, musik mm. Studiets undersøgelse bekræfter dette blandt casepersonerne, som var hhv. højreekstreme og jihadister.
Søger viden i ekstremistisk litteratur og materialer og/eller er aktiv på ekstreme hjemmesider.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol. 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: I studiet angives forskellige modeller og forskellige tilhørende mekanismer som kan være drivende i en radikaliseringsproces. I flere af modellerne er én væsentlig faktor, at den radikalisering blandt andet sker gennem information om en ekstrem retning. Det sker fx fordi individet søgende efter en ny retning og bliver modtagelig overfor ekstreme holdninger og indhold.
	Porter, L. E. & M. R. Keibell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet finder, at 16 ud af de 21 dømte havde adgang til online materiale som billigede jihad.
	Kleinmann, S (2012): Radicalization of Homegrown Sunni Militants in the United States: Comparing Converts and Non-Converts. Studies in Conflict & Terrorism, 35	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet viser, at selvradikalisering finder sted gennem opsøgning af online materiale. Både ved at skabe direkte kontakt med et netværk, men også ved at downloade materiale i form af videoer, blogs, og andet skrevet materiale.

	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om et individ er fast og engageret bruger af ekstreme hjemmesider, fx sider som indeholder instruktioner i at lave bomber.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
Forsøger at presse/rekruttere andre til sin ideologi/religion og er prædikende og moraliserende.	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen er undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet på adfærd, der indikerer, at individet har en prædikende adfærd, og forsøger at pålægge andre sin tro</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikalisering. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Casestudie</p> <p>Konklusion: Studiet peger på forskellige måder, som ekstreme grupper forsøger at rekruttere på. Det er fx ved at appellere til skyld og skam og ved at fremhæve eksemplariske personer og handlinger.</p>
Har ændret personlighed eller tager afstand fra sit tidligere jeg.	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen er undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler blandt andet ændringer i tankesæt og følelser. Det kan fx komme til udtryk ved at tankesættet bliver mere absolut, argumentation ophører, individet forsøger at pålægge andre sin tro, der er ingen kritisk refleksion. Individets følelser kan gå fra at være vrede og argumenter til at være foragt for andre og afsky. Ændringen kan også komme til udtryk ved tab af humor og en ny optagethed af en bestemt person eller sag.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
Tager afstand fra familie/venner, fordi de ikke er rettroende/ideologisk korrekte nok.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Review</p> <p>Konklusion: Studiet beskriver såvel teoretisk og empirisk begrebet "Fixation warning behavior". Hvis en person bliver særligt optaget af en sag eller en person, kan det betyde afstandtagen den nære familie eller andre relationer</p>
	Porter, L. E. & M. R. Keibell (2011): Radicalization in Australia: Examining	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Casestudie</p>

	Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Konklusion: Studiet finder, at selvom mange af de dømte havde forbindelser ud i det australske samfund i form af familie og ægteskaber, blev de løbende mere isoleret og afskårne, hvilket bedrog til deres radikaliseringsproces.
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. Aggression and Violent Behavior 27	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet peger på, at den radikaliserede under radikaliseringsprocessen trækker sig fra familie og venner, så han/hun ikke bliver modsagt i sine valg og overbevisninger.
Dehumaniserer grupper og individer og betragter andre som fjender.	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om et individ dehumaniserer bestemte individer eller grupper. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.

2. DIMENSIONEN: VOLDSPARATHED

Dimensionen voldsparathed drejer sig om, hvorvidt personen har en voldelig adfærd eller udtrykker vilje til at bruge vold. Det kan også handle om, hvorvidt personen har evne og kapacitet til at gøre skade på sig selv eller andre gennem voldelige handlinger. Det forskningsbaserede vidensgrundlag for denne dimension indikerer, at der er en overvægt af personer med fascination for vold og med en voldelig fortid, der er engageret i ekstremisme.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Accepterer vold som en naturlig respons.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism I: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet ser på forskellige veje til og mekanismer, der kan udløse, at personer bliver radikaleret ind i voldelig ekstremisme. Studiet definerer blandt andet ekstremisme som det at være tilhænger af en yderliggående ideologi og at retfærdiggøre vold. Imidlertid er det også en central konklusion, at radikalisering ikke nødvendigvis udløser ekstremistisk vold, ligesom individer der begår terrorhandlinger ikke nødvendigvis er dybt ideologisk radikalerede.
	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. International Journal of Conflict and Violence: Vol. 6 (1).	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativt studie Konklusion: I studiet defineres ekstremisme blandt andet ved at være en totalitær eller anti-demokratisk ideologi, som kan føre til brug af vold eller udemokratiske metoder til at nå et bestemt mål.
	Wilner, A. S. & C. J. Dubouloz (2010): Homegrown terrorism and transformative learning: an interdisciplinary approach to understanding radicalization. Global Change, Peace & Security Vol. 22(1).	Evidensvægt: Medium Metode: Teori koblet til review Konklusion: Studiet argumenterer for, at radikalisering foregår gennem tre faser, hvor voldelig adfærd er et produkt af individets nye værdisystem, som formes i processen, og hvor hævn og aktivt forsvar ikke kun er berettiget men også forventet.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om et individ ser vold som et legitimt redskab til at opnå bestemte religiøse eller ideologiske mål. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2).	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark.

	Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. HCR-20 afdækker blandt andet, om individet har voldelige ideer og hensigter. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. <i>Behavioral Sciences and the Law</i> 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Det er fx at individet udviser en krigerisk mentalitet, undersøger, planlægger og forbereder et angreb, og udfører en voldelig handling, som er afkoblet fra målet. Det er også, at individet kommunikerer om angrebet og ikke ser noget alternativ til vold.
Glorificerer voldelige handlinger, fx vold rettet mod bestemte grupper eller vold rettet mod symbolske mål.	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet opfatter vold som et legitimt og nobelt redskab til at opnå religiøse eller ideologiske mål. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
Udtrykker en vilje til politisk relateret vold.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. <i>Behavioral Sciences and the Law</i> 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Det er fx, at individet udviser en krigerisk mentalitet, undersøger, planlægger og forbereder et angreb, og udfører en voldelig handling, som er afkoblet fra målet. Det er også, at individet kommunikerer om angrebet og ikke ser noget alternativ til vold. Studiet identificerer det teoretiske begreb "Leakage warning behavior", som er et udtryk for en adfærd, hvor en radikaliseret person kommunikerer til en tredjepart sine intentioner om at gøre skade på andre via et angreb.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. <i>Journal of Threat Assessment and Management</i> 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler adfærd, der indikerer, at et individ kommunikerer med andre om at udføre skade på et bestemt mål. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. <i>Terrorism and Political Violence</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer blandt lone actors. Studiet identificerer 8 risikobetonede adfærdsmarkører, hvoraf den ene er Leakage Warning Behaviour - Lækage som risikobetonet adfærd betyder, at den radikaliserede vil kommunikere til en tredjepart om sine hensigter om at gøre skade via et angreb.
	Lankford, a. (2012): A Comparative Analysis of Suicide Terrorists and Rampage, Workplace, and School Shooters in the United States From 1990 to 2010. <i>Homicide Studies</i> 17(3)	Evidensvægt: Medium Metode: Kvantitativ såvel som kvalitativ Konklusion: Studiet identificerer forskellige cases, hvor gerningsmanden inden angrebet har fortalt om sine hensigter via eksempelvis internettet.
Kommunikerer med andre om at udføre skade på bestemte mål.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment:	Evidensvægt: Medium Metode: Review

	An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Det er fx at individet udviser en krigerisk mentalitet, undersøger, planlægger og forbereder et angreb, og udfører en voldelig handling, som er afkoblet fra målet for at af-dække voldsparathed. Det er også, at individet kommunikerer om angrebet og ikke ser noget alternativ til vold. Studiet identificerer det teoretiske begreb "Leakage warning behavior", som er et udtryk for en adfærd, hvor en radikaliseret person kommunikerer til en tredjepart sine intentioner om at gøre skade på andre via et angreb.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler adfærd, der indikerer, at et individ kommunikerer med andre om at udføre skade på et bestemt mål. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. Terrorism and Political Violence, 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer blandt lone actors. Studiet identificerer 8 risikobetonede adfærdsmarkører, hvoraf den ene er Leakage Warning Behaviour - Lækage som risikobetonet adfærd betyder, at den radikaliserede vil kommunikere til en tredjepart om sine hensigter om at gøre skade via et angreb.
	Lankford, a. (2012): A Comparative Analysis of Suicide Terrorists and Rampage, Workplace, and School Shooters in the United States From 1990 to 2010. Homicide Studies 17(3)	Evidensvægt: Medium Metode: Kvantitativ såvel som kvalitativ Konklusion: Studiet identificerer forskellige cases, hvor gerningsmanden inden angrebet har fortalt om sine hensigter via eksempelvis internettet.
Deltager i voldshandlinger eller voldelige sammenstød mellem grupper.	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. Terrorism and Political Violence, 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer blandt lone actors. Studiet identificerer blandt andet novel aggression warning behavior. Det er et udtryk for, at individet begår en voldelig handling, som ikke er direkte relateret til målet, men vidner om individets voldsparathed.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer det teoretiske begreb "Leakage warning behavior", som er et udtryk for en adfærd, hvor en radikaliseret person kommunikerer til en tredjepart sine intentioner om at gøre skade på andre via et angreb. Dette studie identificerer også begrebet novel aggression warning behavior. Dette begreb dækker over, at en person udfører voldelige gerninger, som led i forberedelsen til senere planlægning af en voldelig gerning knyttet specifikt til målet.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18.	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.

	Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler adfærd, der viser erfaringer med vold.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4)	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Tidlige problemer i barndommen kan udløse adfærdsproblemer, som igen kan komme til udtryk som aggressiv og voldelig adfærd i ungdomsårene. Det er en risikofaktor for deltagelse i ekstreme grupperinger.</p>
Har en historik med hensyn til voldshandlinger.	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiets gennemgang viser, at personer, der i forvejen er fascinerede af vold har større tilbøjelighed till at søge mod ekstreme grupper.</p>
	Klausen, J. et al. (2016): The Terrorist Age-Crime Curve: An Analysis of American Islamist Terrorist Offenders and Age-Specific Propensity for Participation in Violent and Nonviolent Incidents. social science quarterly, Volume 97, Number 1, March 2016	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kohortestudie</p> <p>Konklusion: Studiet viser, at personer, som har begået voldelige handlinger før de blev radikaliserede, er mere tilbøjelige til at begå terror.</p>
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada,	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. HCR-20 afdækker blandt andet, om individet har en historik med vold.</p>

	Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individer har en historik med vold. Der peges på, at tidligere tilfælde af vold øger sandsynligheden for, at et individ begår en voldelig handling. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Udviser fascination og interesse for våben	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Studiet peger blandt andet på det at have en krigerisk mentalitet. Det kan hænge sammen med samtidig at være i besiddelse af våben og/eller at identificere sig med tidligere gerningsmænd.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler adfærd, der indikerer krigermentalitet og interesse for våben Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
Udviser fascination for vold, fx ekstrem kampsport.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Studiet peger blandt andet på det at have en krigerisk mentalitet. Det kan hænge sammen med samtidig at være i besiddelse af våben og/eller at identificere sig med tidligere gerningsmænd.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 måler adfærd, der indikerer krigermentalitet og interesse for våben Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
Viden om at kunne fremstille og anvende våben og/eller sprængstoffer.	Porter, L. E. & M. R. Keibell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at det er en risikofaktor, når individer søger efter manualer til fremstilling af bomber.

	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 sætter fokus på besiddelse af bombemanualer og på, om individet er i besiddelse af våben, som udtryk for, at individet forbereder en ekstrem handling.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
Har modtaget træning i at kunne fremstille og anvende våben og/eller sprængstoffer.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Review</p> <p>Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Studiet peger blandt andet på, at det er en risikofaktor, hvis et individ har deltaget i praktisk (fysisk) træning, er i besiddelse af manualer til fremstilling af bomber, er i besiddelse af våben, overvåge en bestemt person eller sag samt deltager i diverse prøveaktioner</p>
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 sætter fokus på besiddelse af bombemanualer og på, om individet er i besiddelse af våben, som udtryk for, at individet forbereder en ekstrem handling.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
Har eller kan skaffe våben, sprængstoffer eller andet, som kan gøre skade på andre.	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law 30.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Review</p> <p>Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer for voldelig adfærd. Studiet peger blandt andet på, at det er en risikofaktor, hvis et individ har en krigermentalitet og er i besiddelse af våben.</p>
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 sætter fokus på besiddelse af bombemanualer og på, om individet er i besiddelse af våben, som udtryk for, at individet forbereder en ekstrem handling.</p> <p>Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
	Basra et al. (2016). Criminal Past, Terrorist Futures: European Jihadists and the New Crime-Terror Nexus	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitativt studie af 79 europæiske jihadister</p> <p>Konklusion: Basra et al. (2016) har fundet, at mange borgere dømt for ekstreme islamistiske handlinger har været fængslet for forskellige typer af anden kriminalitet, og at en stor andel påbegynder deres radikaliseringsproces i fængslet. Dette overlap mellem kriminalitet og ekstremisme indebærer blandt andet, at kriminelle kan overføre deres viden og adfærd fra kriminelle miljøer over i ekstremistiske miljøer. Det omhandler også adgang til våben og adfærdsmæssige evner som at skjule planer for deres omgivelser, samt erfaringer med vold, der opbløder grænsen for at deltage i en ekstremistiske handling.</p>
	Crone (2016). Radicalization revisited: violence, politics and the skills of the body	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitativt studie</p>

		<p>Konklusion: Studiet understøtter, at ekstremisme kan være et udtryk for modstand mod et overordnet samfundspres i form af oplevet marginalisering, undertrykkelse og uretfærdighed. Studiet beskriver et overlap mellem kriminalitet og ekstremisme. Dette overlap indebærer blandt andet, at kriminelle kan overføre deres viden og adfærd fra kriminelle miljøer over i ekstremistiske miljøer. Det omhandler også adgang til våben og adfærdsmæssige evner som at skjule planer for deres omgivelser, samt erfaringer med vold, de opbløder grænsen for at deltage i en ekstremistiske handling.</p>
--	--	---

3. DIMENSIONEN: KRIMINALITETSHISTORIK

Med dimensionen kriminalitetshistorik refereres til, om personen har begået registrerede og/eller ikke-registrerede kriminelle handlinger. Det handler om kriminelle handlinger i almindelighed, men særligt med opmærksomhed på, om de kriminelle handlinger er rettet mod bestemte grupper eller symbolske mål og alvorsgraden af de kriminelle handlinger. Forskning viser, at personer, som har gennemført kriminelle handlinger med et ekstremistisk motiv, ofte har begået andre kriminelle handlinger tidligere, herunder også kriminalitet med et voldeligt islæt.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forsknings/redskabsbeskrivelse
Har begået registrerede og/eller ikke-registrerede kriminelle handlinger	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Blandt andet peger studiet på, at kriminalitet kan være en risikofaktor for politisk vold. Imidlertid konkluderes det, at der ikke er en stærk sammenhæng. Imidlertid konkluderes det også, at højreekstremister ofte er ressourcetsvage med samtidige udfordringer med kriminalitet.
	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International 228	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at det er en risikofaktor, hvis en person tidligere har været dømt for kriminalitet.
	Klausen, J. et al. (2016): The Terrorist Age-Crime Curve: An Analysis of American Islamist Terrorist Offenders and Age-Specific Propensity for Participation in Violent and Nonviolent Incidents. social science quarterly, Volume 97, Number 1, March 2016	Evidensvægt: Medium Metode: Kohortestudie Konklusion: Studiet viser en sammenhæng mellem personer, som begår terror og tidligere har begået en voldelig handling før de blev radikaliserede.
	Basra et al. (2016). Criminal Pasts, Terrorist Futures: European Jihadists and the New Crime-Terror Nexus	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitativt studie af 79 europæiske jihadister Konklusion: Basra et al. (2016) har fundet, at mange borgere dømt for ekstreme islamistiske handlinger har været fængslet for forskellige typer af anden kriminalitet, og at en stor andel påbegynder deres radikaliseringsproces i fængslet. Dette overlapp imellem kriminalitet og ekstremisme indebærer blandt andet, at kriminelle kan overføre deres viden og adfærd fra kriminelle miljøer over i ekstremistiske miljøer. Det omhandler også adgang til våben og adfærdsmæssige evner som at skjule planer for deres omgivelser, samt erfaringer med vold, der opbløder grænsen for at deltage i en ekstremistiske handling.

	Crone (2016). Radicalization revisited: violence, politics and the skills of the body	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitativt studie</p> <p>Konklusion: Studiet beskriver et overlap mellem kriminalitet og ekstremisme. Dette overlap indebærer blandt andet, at kriminelle kan overføre deres viden og adfærd fra kriminelle miljøer over i ekstremistiske miljøer. Det omhandler også adgang til våben og adfærdsmæssige evner som at skjule planer for deres omgivelser, samt erfaringer med vold, der opbløder grænsen for at deltage i en ekstremistisk handling.</p>
	Khosrokhavar (2013). Radicalization in prison: the French case	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet understøtter, at der er en øget risiko for ekstremisme blandt personer, der har en fortid med kriminalitet.</p>
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker individets tidligere engagement i voldelige handlinger, hvad enten de er ideologisk motiverede eller ej. Hvis individet har været arresteret tidligere for voldelig kriminalitet betragtes det som en alvorlig risikofaktor. Hvis der er registreret tilfælde af vold, fx i skolen, på arbejdet eller i hjemmet, men dette ikke har ført til arrestation, betragtes det som en risikofaktor af middel alvorlighed.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individer har begået såvel voldelig som ikke voldelig kriminalitet</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet tidligere har været dømt eller varetægtsfængslet.</p> <p>Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge</p>

4. DIMENSIONEN: BEKYMRENDE SOCIALISERING OG RELATIONER

Med dimensionen bekymrende socialisering og relationer forstås personens måde at omgås andre mennesker, hvor det fx kan handle om at søge væk fra eller hen mod bestemte fællesskaber eller have sociale bånd til ligesindede. Dette kan eksempelvis være personer/grupper med en ekstremistisk forståelse af verden, som måske allerede er involveret i ekstremistiske fællesskaber. Forskning viser, at ekstremisme i høj grad er en socialiseringsproces, og derfor kan personens færden i bestemte fællesskaber eller deres kontakt til bestemte personer give indikationer på, om der er en særlig grund til bekymring for ekstremisme.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Oplever sig selv som værende uden for de etablerede fællesskaber eller i modsætning til disse.	Abbas, T & A. Siddique (2011): Perceptions of the processes of radicalisation and de-radicalisation among British South Asian Muslims in a post-industrial city. <i>Social Identities</i> , Vol. 18, No. 1	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet underbygger, at oplevet eksklusion, fremmedgørelse og følelsen af ikke at høre til kan være bidragende til radikaliserings.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trykforlaget.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på en række risikofaktorer. Blandt andet peger studiet på, at marginalisering er en væsentlig faktor i radikaliseringsprocesser. Marginalisering kan bidrage til at skabe en offeridentitet, som ekstreme fællesskaber kan blive et svar på.
	Doosje, B. (2013): Determinants of Radicalization of Islamic Youth in the Netherlands: Personal Uncertainty, Perceived Injustice, and Perceived Group Threat. <i>Journal of Social Issues</i> , Vol. 69(3).	Evidensvægt: Medium Metode: Surveyundersøgelse Konklusion: Studiet peger på, at en radikaliseringsproces påvirkes af, at et individ føler sig fremmedgjort og udenfor fællesskabet og har et os-dem perspektiv
	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. <i>International Journal of Conflict and Violence</i> : Vol. 6 (1).	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativt studie Konklusion: Studiet peger på, at en unuanceret diskurs omkring muslimer kan bidrage til, at de ikke føler sig som en del af samfundet, og begynder at dyrke en muslimsk fremfor en dansk identitet. Det kan være en risikofaktor for radikaliserings.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme,	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie

	Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Konklusion: Studiet identificere eksklusion som en mulig risikofaktor, der kan understøtte en lav grad af tilværelsesforankring.
Orienterer sig mod lukkede og ekskluderende fællesskaber, herunder også onlinefællesskaber.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet beskriver forskellige teoretiske modeller for radikaliserings, hvor den radikaliserede ofte vender sig mod – eller tager del i – en socialiseringsproces i diverse ekstreme grupper.
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet viser, at ekstreme miljøer er kendetegnet ved at skelne skarpt mellem en in-group og en out-group.
	Pauwels & Schils (2014): Differential Online Exposure to Extremist Content and Political Violence: Testing the Relative Strength of Social Learning and Competing Perspectives. Terrorism and Political Violence, 28	Evidensvægt: Høj Metode: Tværsnitsundersøgelse i form af et survey blandt 6020 respondenter, som er unge mellem 16 og 24 Konklusioner: Studiet finder en sammenhæng mellem aktiv kontakt til ekstremister, online ekstremistisk kommunikation, at have været udsat for ekstremistiske budskaber på de sociale medier og holdning til politisk vold.
Har nær (måske nyopstået) kontakt til personer, der er kendt for kriminalitet og/eller ekstremistiske holdninger.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet viser, at det er en risikofaktor, når personer har et socialt eller følelsesmæssigt bånd til individer med en radikal baggrund.
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet konkluderer, at rekruttering til ekstreme grupper i høj grad finder sted gennem kontakter, der er en del af en ekstrem gruppe.
	Pauwels & Schils (2014): Differential Online Exposure to Extremist Content and Political Violence: Testing the Relative Strength of Social Learning and Competing Perspectives. Terrorism and Political Violence, 28	Evidensvægt: Høj Metode: Tværsnitsundersøgelse i form af et survey blandt 6020 respondenter, som er unge mellem 16 og 24 Konklusioner: Studiet finder en sammenhæng mellem aktiv kontakt til ekstremister (fx i form af jævnaldrende med ekstreme holdninger), online ekstremistisk kommunikation, at have været udsat for ekstremistiske budskaber på de sociale medier og holdning til politisk vold.

	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at sociale relationer kan øge risikoen for radikaliserings. Denne betragtning begrundes med, at individer, der oplever deres tilværelsesforankring som truet, kan reetablere deres tilværelsesforankring i de ekstreme miljøer, de har adgang til gennem for eksempel venner eller familie.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet har kontakt med ekstremister eller er en del af en gruppe, som inkluderer radikale ekstremister. Desuden afdækker redskabet om individet er en del af et miljø, hvor man støtter voldelige handlinger som et legitimt middel til at nå bestemte mål. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individer har relationer til kriminelle. Det kan også være søskende eller andre jævnaldrende, som er kriminelle og/eller voldelige. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Pels (2011). The Influence of Education and Socialization on Radicalization: An Exploration of Theoretical Presumptions and Empirical Research	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet understøtter, at ekstreme holdninger blandt nære familiemedlemmer kan være en risikofaktor. Pels (2011) finder, at der er signifikante ligheder mellem højreekstremistiske forældres og teenagers overbevisninger, og at højreekstremistiske forældres mindre følelsesbetonede opdragelsesstil har betydning for børnenes socialisering ind i en afvigende adfærd.
Har nær (måske nyopstået) kontakt til personer, der har en ekstremistisk forståelse af verden og som måske allerede er involveret i ekstremistiske fællesskaber.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: I studiet fremgår det, at en mulig risikofaktor er, hvis et individ har sociale eller følelsesmæssige bånd til personer med en radikal baggrund.
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet konkluderer, at rekruttering til ekstreme grupper i høj grad finder sted gennem kontakter, der er en del af en ekstrem gruppe.
	Pels (2011). The Influence of Education and Socialization on Radicalization: An Exploration of Theoretical Presumptions and Empirical Research	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet understøtter, at ekstreme holdninger blandt nære familiemedlemmer kan være en risikofaktor. Pels (2011) finder, at der er signifikante ligheder mellem højreekstremistiske forældres og teenagers overbevisninger,

		og at højreekstremistiske forældres mindre følelsesbetonede opdragelsesstil har betydning for børnenes socialisering ind i en afvigende adfærd.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet har kontakt med ekstremister eller er en del af en gruppe, som inkluderer radikale ekstremister. Desuden afdækker redskabet om individet er en del af et miljø, hvor man støtter voldelige handlinger som et legitimt middel til at nå bestemte mål. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikalisering. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at sociale relationer kan øge risikoen for radikalisering. Denne betragtning begrundes med, at individer, der oplever deres tilværelsesforankring som truet, kan reetablere deres tilværelsesforankring i de ekstreme miljøer, de har adgang til gennem for eksempel venner eller familie.
I kontakt med <i>formodet</i> radikalsator.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet understøtter, at en risikofaktor for radikalisering er introduktion mellem en "søgende" og en person eller en ideologi/religion, som kan give svar.
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet underbygger med eksempler, at kontakt med kendte radikale skikkelser kan være en risikofaktor for radikalisering.
	Pauwels & Schils (2014): Differential Online Exposure to Extremist Content and Political Violence: Testing the Relative Strength of Social Learning and Competing Perspectives. Terrorism and Political Violence, 28	Evidensvægt: Høj Metode: Tværsnitsundersøgelse i form af et survey blandt 6020 respondenter, som er unge mellem 16 og 24 Konklusioner: Studiet finder en sammenhæng mellem aktiv kontakt til ekstremister, online ekstremistisk kommunikation, at have været udsat for ekstremistiske budskaber på de sociale medier og holdning til politisk vold.
Har tilhørsforhold til en lukket eller ekstremistisk gruppe.	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet beskriver forskellige teoretiske modeller for radikalisering, hvor den radikaliserede ofte vender sig mod – eller tager del i – en socialiseringsproces i diverse ekstreme grupper.
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie

	Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Konklusion: Studiet viser, at ekstreme miljøer er kendetegnet ved at skelne skarpt mellem en in-group og en out-group, og derfor har karakter af lukkede grupper.
	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Status i gruppen (en del af ledelsen, i periferi, et fulgyldigt medlem, ny i gruppen mv.).	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Gruppens belønningssystem, fx at status opnås gennem vold og kriminelle handlinger	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Er personen villig til at løbe en risiko for at blive accepteret i en gruppe.	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at

		bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Er blevet afvist som "medlem" af andre grupper.	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen og/eller er nye, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. Redskabet afdækker, om individet er blevet afvist af en radikal eller ekstrem gruppe. I nogle tilfælde kan der også være tale om, at individet har vendt gruppen ryggen, fordi deres tro var for moderat. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
Har været "medlem" af andre grupper.	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen, herunder er ny eller føler at skulle bevise sit værd i gruppen, men finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppe-medlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppe-medlemmer er i stedet optaget af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Er i "bad standing" hos en gruppe, fx skylder penge, brudt kodeks, skylder tjenester el.lign.	Goldmans & Hogg (2016): Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. Journal of Applied Social Psychology	Evidensvægt: Høj Metode: Statistisk kontrolleret design Konklusion: Med udgangspunkt i social identitetsteori viser studiet, at det ofte er borgere, der: knytter egen identitet og selvopfattelse til gruppen, er i periferien af gruppen og finder det relativt nemt på baggrund af ens handlinger at blive accepteret i gruppen, som er mest tilbøjelige til at udføre ekstremistiske handlinger. Det vil sige, at borgere, der identificerer sig stærkt med en gruppe, hvor de ikke er i indercirklen og oplever at skulle bevise sig selv, og samtidig er overbevist om, at de kan blive accepteret og anerkendt af gruppen på baggrund af deres handlinger, vil være mest tilbøjelige til at udføre ekstreme handlinger på gruppens vegne. Det bunder blandt andet i, at gruppemedlemmer, der er i indercirklen, ikke har samme behov for at bevise deres værd overfor gruppen. De centrale gruppemedlemmer er i stedet optaget

		af at konsolidere og formidle gruppens identitet overfor udenforstående, mens de perifere medlemmer er optaget af imponere indenfor gruppen.
Personens relationer udtrykker bekymring om, at personen trækker sig væk fra dem og/eller engagerer sig i bekymrende fællesskaber	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. <i>Aggression and Violent Behavior</i> 27.	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at radikaliserede individer trækker sig fra venner og familier for at undgå at blive modsagt i deres holdninger.
	Kleinmann, S (2012): Radicalization of Homegrown Sunni Militants in the United States: Comparing Converts and Non-Converts. <i>Studies in Conflict & Terrorism</i> , 35	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet giver caseeksempler på, at tidligere dømte terrorister har isoleret sig fra venner og familie inden angrebet, og dermed bliver isolering en risikofaktor.
	Porter, L. E. & M. R. Keibell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. <i>Psychiatry, Psychology and Law</i> Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at isolation fra omgivelserne øges i takt med at personen radikaliseres.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. <i>Behavioral Sciences and the Law</i> 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet fortæller gennem caseeksempler flere eksempler på, at individer har trukket sig fra venner og familie, eksempelvis fordi vedkommende er blevet meget optaget af en sag eller en person.

5. DIMENSIONEN: PERSONLIGHEDSFAKTORER

Personlighedsfaktorer drejer sig om karakteristika eller kendetegn, som gør, at personer kan have et sårbart eller robust jeg. Det kan komme til udtryk ved, at personen har vanskeligt ved at sætte grænser, har en dårlig impuls kontrol, er identitetssøgende og mangler indsigt i og evne til på sund vis at navigere i sit eget liv. Forskning viser, at konkrete personlighedstræk og faktorer ved en person kan fungere som beskyttelse mod blandt andet ekstremisme. Hvis de faktorer derimod er svage eller underudviklede, kan det i stedet øge risikoen for tiltrækning til ekstremistiske miljøer.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Har et godt selvværd (fx en god følelsesmæssig og mental erkendelse af eget værd)	Feddes et al. (2015): Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience training focused on adolescents with a dual identity. Journal of Applied Social Psychology 2015, 45.	Evidensvægt: Høj Metode: Evaluering Konklusion: Evalueringen viser, at afmålt selvværd er en beskyttelsesfaktor for radikaliserings.
Har empati	Feddes et al. (2015): Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience training focused on adolescents with a dual identity. Journal of Applied Social Psychology 2015, 45.	Evidensvægt: Høj Metode: Evaluering Konklusion: Studiet viser, at empati er en vigtig beskyttelsesfaktor i forhold til radikaliserings henimod voldelig ekstremisme.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet besidder empati over for andre, som ikke er en del af hans/hendes egen gruppe. Hvis individet ingen empati har med andre uden for egen gruppe, ses det som en alvorlig risikofaktor; hvis der er nogen empati med andre uden for en gruppe, vurderes risikoen middel; tilstedeværelse af empati for andre afstedkommer en lav risikovurdering. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
Har gode sociale kompetencer	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet prosociale kompetencer som en beskyttelsesfaktor. Det vedrører evner til at hjælpe, samarbejde, argumentere, følelsesregulere, anerkende andres følelser og at deltage i prosociale aktiviteter

	(SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Har evnen til at reflektere kritisk	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews. Konklusion: Studiet peger på, at skole og uddannelse er vigtige beskyttelsesfaktorer, fordi det kan ruste individet med de normer, værdier og den viden, der skal til, for at de kan forholde sig kritisk til de ekstremistiske narrativer, de møder.
Gennemtænker konsekvenser og er afbalanceret	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet beskriver, at det kan være en risikofaktor for radikalisering, hvis individet er spændingssøgende, da det kan drage et individ mod ekstreme grupper.
Har et afbalanceret niveau af spændingssøgen	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet beskriver, at det kan være en risikofaktor for radikalisering, hvis individet er spændingssøgende, da det kan drage et individ mod ekstreme grupper.
Har lavt selvværd	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet peger på, at det kan være en risikofaktor, hvis individer har lavt selvværd, da individerne dermed søger anerkendelse fra andre (fx i ekstreme miljøer).
	Meeus, W. (2015): Why do young people become Jihadists? A theoretical account on radical identity development. European Journal of Developmental Psychology, 12(3).	Evidensvægt: Lav Metode: Teoretisk studie Konklusion: Lavt selvværd via individets manglende evne til at opfylde personlige mål, identificeres i studiet som en risikofaktor.
	Feddes et al. (2015): Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience training focused on adolescents with a dual identity. Journal of Applied Social Psychology 2015, 45.	Evidensvægt: Høj Metode: Evaluering Konklusion: Evalueringen viser, at selvværd er en beskyttelsesfaktor overfor radikalisering. Dog kan for meget selvværd (narcissisme) være en risikofaktor.
Har svært ved at udvise empati og indlevelse	Feddes et al. (2015): Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience	Evidensvægt: Høj Metode: Evaluering Konklusion: Studiet viser, at manglende empati korrelerer med positiv holdning til brugen af vold.

	training focused on adolescents with a dual identity. <i>Journal of Applied Social Psychology</i> 2015, 45.	
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet besidder empati over for andre, som ikke er en del af hans/hendes egen gruppe. Hvis individet ingen empati har med andre uden for egen gruppe, ses det som en alvorlig risikofaktor; hvis der er nogen empati med andre uden for en gruppe, vurderes risikoen middel; tilstedeværelse af empati for andre afstedkommer en lav risikovurdering. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har svært ved at udvise empati over for andre, da dette øger risikoen for vold. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMII/CAI): In-take manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret. Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivtetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet tager hensyn til andre. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Manglende sociale kompetencer.	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer: faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker blandt andet anti-social adfærd. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
Er aggressiv, udadreagerende og/eller irriteret.	Cohen et al. (2014): Detecting Linguistic Markers for Radical Violence in Social Media. <i>Terrorism and Political Violence</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet identificerer en række risikofaktorer, blandt lone actors. Studiet viser, at radikaliserede individer kan udvise forskellig risikoadfærd, herunder en krigmentalitet, interesse for vold og våben.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment:	Evidensvægt: Medium Metode: Review

	An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law, 30.	Konklusion: Studiet identificerer ligeledes risikoadfærd, der vedrører krigermentalitet, interesse for vold og våben samt voldelige handlinger.
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. Aggression and Violent Behavior, 27.	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at oplevet frustration over myndigheder, fx fordi man er presset af politiet eller lovgivningen som gruppe, kan bidrage til at understøtte opfattelsen af os-dem og bidrage til radikaliserings.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4)	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet beskriver, hvordan deltagelse i ekstremistiske grupper kan være én måde at få afløb for vrede gennem eksempelvis vold mod uskyldige sydebukke.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetstfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har vanskeligt ved at kontrollere sin adfærd, og om individet har frustrationer og aggressioner. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Er (eller forsøger at være) kontrollerende overfor andre	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor-terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individers argumentation får en prædikende karakter overfor andre, herunder forsøger at overtale og pålægge andre sine holdninger. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
Er let påvirkelig	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism I: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studier peget på en række katalysatorer, som kan gøre personer mere påvirkelige over for ekstremistiske budskaber. Det er fx dødsfald eller sygdom blandt nærmeste.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews

		<p>Konklusion: Studier peget på en række katalysatorer, som kan gøre personer mere påvirkelige over for ekstremistiske budskaber. Det er fx dødsfald eller sygdom blandt nærmeste, personlige kriser som skilsmisse og relationsbrud eller tab af beskæftigelse.</p>
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. <i>Aggression and Violent Behavior</i> 27.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at forhold kan 'trikke' radikaliserings, idet individet vil søge efter mening i livet/sandhed og være påvirkelig over for og åbne sig mod religion og religiøs fanatisme. Det er fx dødsfald eller sygdom blandt nærmeste eller lokale og globale begivenheder.</p>
Er impulsiv og/eller rastløs	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. HCR-20 afdækker blandt andet, om et individ har en impulsiv adfærd. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.</p>
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er impulsivt og har en høj grad af villighed til at løbe en risiko, da dette øger risikoen for voldelig adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
Er action- og spændingssøgende	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism I: A Review of Social Science Theories. <i>Journal of Strategic Security</i> , vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studier peget på, at individer, som søger spænding, kan have større risiko for at blive radikaliseret.</p>
Er drevet af hævnmotiver forankret i personlige oplevelser	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism I: A Review of Social Science Theories. <i>Journal of Strategic Security</i> , vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet redegør for en teoretisk model, der underbygger, at et individ kan blive radikaliseret som et resultat af en (opfattet) skade eller uretfærdighed rettet mod ham/hende eller nærtstående. Jf. samme model kan radikaliserings også finde sted, hvis vedkommende oplever en (opfattet) uretfærdighed begået mod en gruppe, som han/hun identificere sig med.</p>
	Pisoiu, D. (2015): Subcultural Theory Applied to Jihadi and Right-Wing Radicalization in Germany. <i>Terrorism and Political Violence</i> , 27.	<p>Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativ komparativ analyse Konklusion: Studiet finder, at oplevede illegitime/uretfærdige strukturer er en risikofaktor. Eksempelvis, hvis det er opfattelsen, at underklassen udnyttes til fordel for middelklassen.</p>

<p>Er vred og/eller føler sig forurettet</p>	<p>Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.</p>	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet beskriver blandt andet, at individer kan blive radikaliserede som et resultat af en (opfattet) skade eller uretfærdighed begået imod sig selv, eller nogen (eksempelvis en gruppe eller familiemedlemmer, som vedkommende identificere sig med.</p>
	<p>Pisoiu, D. (2015): Subcultural Theory Applied to Jihadi and Right-Wing Radicalization in Germany. Terrorism and Political Violence, 27</p>	<p>Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativ komparativ analyse Konklusion: Studiet underbygger, at vrede via status-frustration eller oplevelsen af illegitime/uretfærdige strukturelle muligheder er en risikofaktor.</p>
	<p>Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICAI): In-take manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.</p>	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetstfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har vanskeligt ved at kontrollere sin adfærd og om individet har frustrationer og aggressioner. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge</p>
<p>Uopfyldte forventninger og håb til sig selv eller egen situation</p>	<p>Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trykforlaget.</p>	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på en række risikofaktorer. Studiet peger blandt andet på, at oplevelsen af at være i en ugunstig situation i forhold til andre kan bidrage til radikaliserings.</p>
<p>Har et overvurderet eller urealistisk selvbillede</p>	<p>Feddes et al. (2015): Increasing self-esteem and empathy to prevent violent radicalization: a longitudinal quantitative evaluation of a resilience training focused on adolescents with a dual identity. Journal of Applied Social Psychology 2015, 45.</p>	<p>Evidensvægt: Høj Metode: Evaluering Konklusion: Studiet finder, at narcissisme korrelerer med en positiv indstilling over for anvendelsen af vold.</p>
	<p>Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICAI): In-take manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.</p>	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetstfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har et overdrevent selvværd. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge</p>

Har et sort/hvidt syn	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Studiet er et review</p> <p>Konklusion: Studiet underbygger, at et sort/hvidt syn på tilværelsen via eksempelvis religiøs indoktrinering udgør en risikoadfærd.</p>

6. DIMENSIONEN: PSYKISK SÅRBARHED

Dimensionen psykisk sårbarhed omfatter personens samlede psykiske helbred og kognitionsniveau. Det, at have psykiatriske diagnoser eller symptomer på psykiske sygdom, anses ifølge relevant forskning som en risikofaktor i forhold til forskellige former for social udsathed, herunder også i forhold til ekstremisme. Det samme gør sig gældende, hvis en person har kognitive funktionsnedsættelser. Dimensionen psykisk og kognitivt funktionsniveau bør kun indgå i den samlede afdækning og analyse, hvis der er umiddelbart kendskab til bekymrende forhold hos personen, fx at personen har en eller flere psykiatriske diagnoser, tegn på traume eller har været udsat for tortur. Samtidig er det vigtigt at være opmærksom på, at det kan trække i modsat retning af en bekymring, hvis personen fx allerede modtager støtte målrettet eventuelle psykiske vanskeligheder, fx psykiatrisk, psykologisk, socialfaglig og/eller medicinsk behandling.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Har én eller flere psykiatriske diagnoser (fx angst, depression og personlighedsforstyrrelse eller andet)	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1)	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos Lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har tegn på mentale forstyrrelser, enten tidligere eller nuværende. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4)	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at psykiske vanskeligheder, selvmordsforsøg, seksuelt misbrug og fysisk og psykisk misrøgt i barndommen, sammen med tidlig erfaring med alkohol og stoffer, er risikofaktorer.
	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. Criminal Behaviour and Mental Health, 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på, at det er en risikofaktor for at blive selvmordsterrorist at have mentale problemer. Imidlertid peger studiet også på, at disse problemer ikke nødvendigvis er diagnosticeret, fx fordi individet ikke har været i kontakt med en læge. Studiet peger på, at fraværet af diagnoser ikke skal føre til den konklusion, at selvmordsterrorister ikke har større mentale vanskeligheder end andre.
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. Studies in Conflict & Terrorism, 33.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet viser, at forekomsten af psykiske vanskeligheder er høj blandt lone wolfs i form af diagnosticerede personlighedsforstyrrelser, tvangstanker eller alvorlig depression.

	Gill & Corner (2017). There and Back Again: The Study of Mental Disorder and Terrorist Involvement.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet viser, at lone actor-terrorister har 13,5 gange større sandsynlighed for at være psykisk sårbare sammenlignet med terrorister, der er knyttet til en gruppe. Dernæst peger Gill og Corner (2017) på, at det er væsentligt at kigge særskilt på, hvilke psykiske diagnoser, der udgør en særlig risiko. I denne sammenhæng fremhæver Gill og Corner (2017) et studie, der undersøger soloterroristers forekomst af specifikke psykiske diagnosegrupper. Der ses her en øget forekomst af skizofreni, paranoide psykoser og autismspektrumforstyrrelser, mens depression, psykiske diagnoser relateret til søvn og psykiske udviklingsforstyrrelser omvendt er mindre udbredt blandt lone actor-terrorister sammenlignet med den generelle befolkning.
	Grønnerød et al. (2016). Radikalisering og psykisk helse – En kunnskapsopsummering.	Evidensvægt: Høj Metode: Review Konklusion: Studiet underbygger, at der er en højere forekomst af psykisk sårbarhed blandt lone actor terrorister sammenlignet med den generelle befolkning, mens der blandt ekstremister tilknyttet ekstremistiske grupper ikke forekommer en øget prævalens af psykisk sårbarhed.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historie med mentale vanskeligheder, personlighedsforstyrrelser, traumer samt nuværende symptomer på psykiske vanskeligheder. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
Har symptomer på psykisk sygdom/lidelse/vanskeligheder	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. <i>Journal of Threat Assessment and Management</i> 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har tegn på mentale forstyrrelser, enten tidligere eller nuværende. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at psykiske vanskeligheder, selvmordsforsøg, seksuelt misbrug og fysisk og psykisk misrøgt i barndommen, sammen med tidlig erfaring med alkohol og stoffer, er risikofaktorer.
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. <i>Studies in Conflict & Terrorism</i> , 33.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet viser, at forekomsten af psykiske vanskeligheder er høj blandt lone wolfs i form af diagnosticerede personlighedsforstyrrelser, tvangstanker eller alvorlig depression.

	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. <i>Criminal Behaviour and Mental Health</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på, at det er en risikofaktor for at blive selvmordsterrorist at have mentale problemer. Imidlertid peger studiet også på, at disse problemer ikke nødvendigvis er diagnosticeret, fx fordi individet ikke har været i kontakt med en læge. Studiet peger på, at fraværet af diagnoser ikke skal føre til den konklusion, at selvmordsterrorister ikke har større mentale vanskeligheder end andre.
	Grønnerød et al. (2016). Radikalisering og psykisk helse – En kunnskapsopsummering.	Evidensvægt: Høj Metode: Review Konklusion: Studiet underbygger, at der er en højere forekomst af psykisk sårbarhed blandt lone actor terrorister sammenlignet med den generelle befolkning, mens der blandt ekstremister tilknyttet ekstremistiske grupper ikke forekommer en øget prævalens af psykisk sårbarhed.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historie med mentale vanskeligheder, personlighedsforstyrrelser, traumer samt nuværende symptomer på psykiske vanskeligheder. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
Har tegn på traume (fx primær eller sekundær traumatisering)	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at traumer er forekommende blandt interviewpersonerne.
	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. <i>Criminal Behaviour and Mental Health</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på, at det er en risikofaktor for at blive selvmordsterrorist at have mentale problemer. Der er dokumentation for, at selvmordsterrorister har lidt af signifikant stress, angst, traumer og depression lige før et angreb.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada,	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige

	Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute.</i>	problemområder Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historie med mentale vanskeligheder, personlighedsforstyrrelser, traumer samt nuværende symptomer på psykiske vanskeligheder. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
Er selvskadende eller har haft historik med hensyn til selvskade	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historik med selvskade eller selvmordsforsøg, da det er en risikofaktor for at begå vold. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Er selvmordstruet eller har historik med hensyn til selvmordsforsøg	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at næsten 2/3 af de interviewede har forsøgt selvmord eller har haft alvorlige overvejelser herom.
	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. <i>Criminal Behaviour and Mental Health</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på at det kan være en risikofaktor for at blive selvmordsterrorist at have mentale problemer og en historik med selvmordsforsøg. Imidlertid peger studiet også på, at disse problemer ikke nødvendigvis er diagnosticeret, fx fordi individet ikke har været i kontakt med en læge. Studiet peger på, at fraværet af diagnoser blandt selvmordsterrorister ikke skal føre til den konklusion, at selvmordsterrorister ikke har større mentale vanskeligheder.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historik med selvskade eller selvmordsforsøg, da det er en risikofaktor for at begå vold. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Har kognitive vanskeligheder (fx ADHD, Autisme Spektrum Forstyrrelse, Indlæringsvanskeligheder eller andet)	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har ADHD eller ADD, da dette er en risikofaktor for voldelig adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICA): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om en person har adfærdsvanskeligheder. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge

Har et misbrug af stoffer og/eller alkohol	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at problemer med alkohol og stoffer, herunder tidlige erfaringer med alkohol og stoffer, er en risikofaktor.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en historik med stofmisbrug. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har et misbrug af alkohol eller stoffer. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har et kronisk eller lejlighedsvis misbrug af stoffer eller alkohol. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Har været udsat for vold	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at fysisk og psykisk misbrug i barndommen eller det at være vidne til vold tidligt er en risikofaktor for radikaliserings.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: Attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer.

		<p>VERA afdækker, om individet tidligt har været udsat for vold, fx i form af voldelige handlinger relateret til politiske, nationalistiske, etniske eller religiøse konflikter.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
	<p>Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.</p>	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individer har været udsat for vold i hjemmet. Det refererer til voldelige handlinger mellem forældre og mellem forældre og barn. Forældre kan her dække både over forældre, stedmødre eller fædre, adoptivforældre osv.</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
Har været udsat for psykisk overgreb	<p>Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4)</p>	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at seksuelt misbrug og fysisk og psykisk misrøgt i barndommen er risikofaktorer.</p>
	<p>Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.</p>	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været udsat for fysiske eller psykiske overgreb.</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
	<p>Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived Experiences of Former Extremists and their Families.</p>	<p>Evidensvægt: Høj</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet understøtter, at fysisk og seksuelt misbrug er en risikofaktor for radikalisering.</p>
Har været udsat for seksuelle overgreb	<p>Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).</p>	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at seksuelt misbrug og fysisk og psykisk misrøgt i barndommen er risikofaktorer.</p>
	<p>Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.</p>	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været udsat for fysiske eller psykiske overgreb.</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>

	<p>Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived Experiences of Former Extremists and their Families.</p>	<p>Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet understøtter, at fysisk og seksuelt misbrug er en risikofaktor for radikalisering.</p>
--	---	--

7. DIMENSIONEN: FAMILIE

Dimensionen familie fokuserer på personens forældre og familie herunder plejefamilie eller andre nære omsorgspersoner. Det kan dreje sig om forældrenes personlige psykologiske situation, funktionsmåde, og deres indbyrdes forhold. Det kan også dreje sig om, hvorvidt familien i overvejende grad agerer negativt eller positivt med hensyn til social adfærd og medborgerskab. Endeligt drejer det sig om, hvorvidt betydningsfulde familiemedlemmer agerer positive eller negative rollemodeller for personen. Faktorer i personens omverden, blandt andet det nære netværk i form af forældre og familie, kan ifølge relevant forskning have indflydelse på henholdsvis dysfunktionel og funktionel udvikling hos en person. Disse faktorer kan også optræde som risikofaktorer og beskyttende faktorer i forbindelse med ekstremisme.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Har tætte og støttende relationer i familien	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at nære sociale relationer giver adgang til hjælp og støtte, som gør det nemmere for individet at modstå radikaliserings.
	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qaida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på, at tilknytning til familie og venner, som ikke er ekstreme, kan fungere som en beskyttelsesfaktor, der medfører en bevægelse væk fra ekstreme organisationer.
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet har støtte til afradikalisering fra hans/hendes familie, ægtefælle eller i nære omgivelser, fx en forening. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har støtte fra jævnaldrende og voksne, fx familie. Det vedrører også varme og stærke relationer til voksne, fx familie, som opmuntrer og anerkender individet. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.

Positivt forhold til forældre	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at et stærkt familienetværk er en beskyttelsesfaktor. Gennemgående indikerer interviewene, at et hjem, hvor familiemedlemmerne aktivt interesserer sig for hinanden, hvor der er et fortrolighedsrum til at tale om udfordringer og problemer, og hvor forældrene formår at sætte grænser uden at lukke for diskussion af følsomme temaer, som for eksempel ekstremisme, diskrimination og internationale konflikter, er afgørende for modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme.
	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qaeda-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet peger på, at tilknytning til familie og venner, som ikke er ekstreme, kan fungere som en beskyttelsesfaktor, der medfører en bevægelse væk fra ekstreme organisationer.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har støtte fra jævnaldrende og voksne, fx familie. Det vedrører også varme og stærke relationer til voksne, fx familie, som opmuntrer og anerkender individet. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Primære omsorgspersoner har gode forældrefærdigheder	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at et stærkt familienetværk er en beskyttelsesfaktor. Gennemgående indikerer interviewene, at et hjem, hvor familiemedlemmerne aktivt interesserer sig for hinanden, hvor der er et fortrolighedsrum til at tale om udfordringer og problemer, og hvor forældrene formår at sætte grænser uden at lukke for diskussion af følsomme temaer, som for eksempel ekstremisme, diskrimination og internationale konflikter, er afgørende for modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme.
Opmærksomhed fra primære omsorgspersoner	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at et stærkt familienetværk er en beskyttelsesfaktor. Gennemgående indikerer interviewene, at et hjem, hvor familiemedlemmerne aktivt interesserer sig for hinanden, hvor der er et fortrolighedsrum til at tale om udfordringer og problemer, og hvor forældrene formår at sætte grænser uden at lukke for diskussion af følsomme temaer, som for eksempel ekstremisme, diskrimination og internationale konflikter, er afgørende for modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme.
Mangler støtte fra nære familierelationer	Leistadt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at en stor andel af terrorister kommer fra fragmenterede familier, og at et højt konfliktniveau med forældre kan være med til at forklare radikaliserings.

	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at tidlige barndomsrisikofaktorer, såsom dysfunktionelle familieforhold og oplevelsen af modgang i barndommen, kan medføre vrede følelser, som de ekstremistiske grupper tilbyder afløb for ved at udpege syndebukke.
	Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived Experiences of Former Extremists and their Families.	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet understøtter, at manglende følelsesmæssig støtte fra forældre er en risikofaktor for radikaliserings.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer: faktorer som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker, om et individ har adgang til personlig støtte. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har støtte fra andre, herunder fra familie. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitet-faktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har dårlige relationer til sine forældre. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Familien er splittet og dysfunktionel	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. <i>Forensic Science International</i> , 228	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at der er en høj andel af terrorister fra fragmenterede familier, og at et højt konfliktniveau med forældre udgør en central forklaringsfaktor.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at flere ekstremister peger på modgang oplevet i barndommen – fx seksuelt misbrug, fysisk og psykisk misrøgt, indespærring, efterladt af forældre m.v. – som en medvirkende faktor for deres bevægelse mod ekstreme miljøer.

	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har støtte fra andre, herunder fra familie. Splittede og konfliktende relationer kan øge risikoen for vold. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitet-faktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har dårlige relationer til sine forældre. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Manglende kontakt til forældre.	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International 228	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at individer, der kommer fra fragmenterede familier, har en større sandsynlighed for at blive radikaliserede.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at dysfunktionelle familieforhold – eksempelvis adskillelse fra og manglende kontakt til forældre - kan være medvirkende årsag til radikaliserings og indlemmelse i ekstreme miljøer.
	Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived Experiences of Former Extremists and their Families.	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet understøtter, at manglende forældrekontakt i barndommen og forsømmelse fra forældre er en risikofaktor for radikaliserings.
Manglende forældrefærdigheder og dårlig opdragelsespraksis hos primære omsorgspersoner	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at en stor andel af terrorister kommer fra fragmenterede familier, og at et højt konfliktniveau med forældre kan være med til at forklare radikaliserings.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at dysfunktionelle familieforhold – eksempelvis adskillelse fra forældre – kan være medvirkende årsag til radikaliserings og indlemmelse i ekstreme miljøer.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har forældre, som mangler forældrefærdigheder. Det vedrører både at kunne støtte og opdrage sit barn.

	(SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet uhensigtsmæssig og inkonsekvent opdragelsesstil hos individets forældre. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Familien er socioøkonomisk udsat	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at socioøkonomiske faktorer, såsom oplevelsen af uretfærdighed og sociale og økonomiske afsavn, bidrager til radikalisering, når de optræder i kombination med andre medvirkende faktorer.
	Basra et al. (2016). Criminal Pasts, Terrorist Futures: European Jihadists and the New Crime-Terror Nexus.	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitativt studie af 79 europæiske jihadister Konklusion: Studiet understøtter, at rekruttering til ekstreme islamistiske netværk kan ske fra miljøer præget af høj grad af social udsathed, såsom fængsler eller områder med store andele af marginaliserede befolkningsgrupper. Det er i denne sammenhæng væsentligt at understrege, at det ikke betyder, at socialt udsatte målgrupper er særligt prædisponerede for radikalisering, men snarere, at disse målgrupper er i risiko for at blive involveret i ekstremistiske miljøer grundet deres udsatte position i samfundet.
Familien er isoleret eller marginaliseret	Abbas, T & A. Siddique (2011): Perceptions of the processes of radicalisation and de-radicalisation among British South Asian Muslims in a post-industrial city. Social Identities, Vol. 18, No. 1.	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet underbygger, at oplevet eksklusion, fremmedgørelse og følelsen af ikke at gøre til kan være bidragende til radikalisering.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på, at oplevelsen af marginalisering er en væsentlig faktor. Marginalisering skaber en offeridentitet, hvor radikale miljøer tilbyder en stærk identitet.
	Lindekilde, L. (2012): Neo-liberal Governing of "Radicals": Danish Radicalization Prevention Policies and Potential Iatrogenic Effects. International Journal of Conflict and Violence: Vol. 6 (1).	Evidensvægt: Lav Metode: Kvalitativt studie Konklusion: Studiet viser, hvordan den unuancerede diskurs omkring muslimer og radikalisering, og brugen af 'labels' såsom 'radikale muslimer' kan virke stigmatiserende og mistænkeliggørende og lede til, at ikke-radikaliserede muslimer enten gør modstand mod disse labels eller følger dem. Hermed kan en unuanceret og ensidig diskurs omkring radikalisering og Islam, der marginaliserer bestemte grupper, tolkes til at være en risikofaktor.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme,	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet understøtter, at oplevelsen af eksklusion og diskrimination medvirker til radikaliseringsprocesser.

	Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	
Der har været dødsfald i familien	Borum, R. (2011): Radicalization into Violent Extremism i: A Review of Social Science Theories. Journal of Strategic Security, vol, 4, no. 4: Perspectives on Radicalization and Involvement in Terrorism.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et review Konklusion: Studiet peger på, at destabiliserende begivenheder, som fx tab af familiemedlem, kan være en drivende mekanisme i en radikaliseringsproces.
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på en række risikofaktorer; blandt andet på, at dødsfald kan gøre, at personer i en periode oplever usikkerhed og bliver sårbare over for radikaliserings.
	Kleinmann, S (2012): Radicalization of Homegrown Sunni Militants in the United States: Comparing Converts and Non-Converts. Studies in Conflict & Terrorism, 35.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Personlige livskriser - såsom dødsfald i familien - kan, hvis de kombineres med berøring med ekstremistiske grupper, medføre radikaliserings. Den personlige livskrise betegnes som en "kognitiv åbning".
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker blandt andet personlige kriser. Det defineres fx som at miste nogen, man elsker. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. Aggression and Violent Behavior, 27.	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at personlige forhold kan 'trikke' radikaliserings, idet individet vil søge efter mening i livet/sandhed og dermed åbne sig mod religion og religiøs fanatisme.
	Lindekilde, L. & P. Bertelsen (2015): Voldelig transnational aktivisme, Islamisk Stat, foreign fighters og radikaliserings. Dansk sociologi, Nr. 4/26. årg.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet viser, at truet tilværelsesforankring kan opstå ved tab af ens nærmeste, og at den er en risikofaktor for radikaliserings.
	Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet understøtter, at tab af familiemedlemmer er en risikofaktor for radikaliserings.

	Experiences of Former Extremists and their Families.	
Der er fysisk eller psykisk vold i familien	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at en stor andel af terrorister kommer fra fragmenterede familier, og at et højt konfliktniveau med forældre kan være med til at forklare radikaliserings.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at dysfunktionelle familieforhold - eksempelvis vold i familien - kan være en medvirkende årsag til radikaliserings og indlemmelse i radikale miljøer.
	Sikken et al. (2017). Parental Influence on Radicalization and De-radicalization according to the Lived Experiences of Former Extremists and their Families.	Evidensvægt: Høj Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet understøtter, at manglende forældrekontakt i barndommen og forsømmelse fra forældre er en risikofaktor for radikaliserings.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været udsat for vold i familien. Det kan både være at overvære vold, eller selv at blive udsat for vold eller mishandling. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Forældrene er skilt	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at individer, der kommer fra fragmenterede familier, har en større sandsynlighed for at blive radikalisere.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at dysfunktionelle familieforhold - som eksempelvis skilsmisse - kan være en medvirkende årsag til radikaliserings og indlemmelse i radikale miljøer.
Tidlig adskillelse fra én eller begge forældre	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: Studiet viser, at en stor andel af terrorister kommer fra fragmenterede familier.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews

	Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at dysfunktionelle familieforhold – eksempelvis adskillelse fra forældre - kan være en medvirkende årsag til radikalisering og indlemmelse i ekstreme miljøer.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet tidligt er blevet skilt fra sine forældre, da dette øger sandsynligheden for vold. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Primære omsorgsperson eller søskende har været i fængsel	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet viser, at afbrudte familieforhold er en risikofaktor.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har forældre, som har begået kriminalitet, da dette udgør en risikofaktor for voldelig adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.

8. DIMENSIONEN: NETVÆRK OG FRITID

Netværk omhandler kendetegn ved personens nære netværk - særligt i form af venner og bekendte. Det kan det dreje sig om, hvorvidt betydningsfulde venner og bekendte agerer som positive eller negative rollemodeller for personen. Udover en persons familie kan netværk i form af venner og bekendte have indflydelse på henholdsvis dysfunktionel og funktionel udvikling hos en person. Fritidsliv er den tidsperiode i løbet af dagen, hvor personen ikke er i skole, på uddannelsesinstitution eller på arbejde. Fritidsliv dækker ikke over de netværk eller de relationer, personen indgår i, men omhandler deltagelse i eller fravær af deltagelse i aktiviteter, der knytter sig til et aktivt fritidsliv.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Har et positivt netværk med jævnaldrende	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet beskriver en række interviews, hvor respondenterne påpeger, at venner har en stor påvirkningskraft, fordi unge naturligt afspejler deres identitet i de fællesskaber, de indgår i.
	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qa'ida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet konkluderer, at faktorer, der medfører bevægelse væk fra Al-Qaida, er positive sociale bånd/tilknytning til familie eller venner udenfor terrororganisationen.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har et socialt netværk af jævnaldrende, som støtter og assisterer individet ved behov. Forskning viser, at dette er en beskyttelsesfaktor for at udvikle aggressiv og voldelig adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har en positiv bekendtskabskreds og venner. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Har et godt netværk i skolen, på uddannelsesinstitution eller på arbejdspladsen	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews

		<p>Konklusion: Studiet underbygger, at et godt netværk i skolen, væresteder og klubber, arbejdslivet eller frivillige foreninger kan agere beskyttelsesfaktor over for radikalisering.</p> <p>Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet konkluderer, at beskæftigelse kan være en beskyttelsesfaktor, fordi det sikrer, at individet indgår i relationer med personer uden for ekstreme miljøer.</p>
Har en kæreste/samlever/ægtefælle	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qa'ida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet konkluderer, at en faktor, der har betydning for exit fra ekstreme grupper, er familie og venner udenfor gruppen.</p>
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet måler blandt andet på, om en person indgår i intime eller ikke-intime relationer. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.</p>
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning. Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker blandt andet, om en person er gift. Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
Har relationer til voksne, som er en social støtte	Certa (2016): Modstandskraft mod radikalisering og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet beskriver flere steder via interviews, hvordan unge, som mangler støtte fra familien, i stedet finder andre betydningsfulde voksne, eller at unge har behov for en betydningsfuld voksen.</p>
	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qa'ida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet konkluderer, at faktorer, der medfører bevægelse væk fra Al-Qaida, er positive sociale bånd/tilknytning til familie eller venner uden for terrororganisationen.</p>
	Pressman DE (2009): Risk assessment decisions for violent political	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet VERA er et valideret redskab. Indikatorerne er underbygget af forskning.</p>

	extremism. User Report 2009-02. Ottawa: Public Safety Canada.	<p>Beskrivelse af værktøjet: VERA bruges til vurdering af voldelig ekstremisme. Redskabet måler på 25 indikatorer fordelt under dimensionerne: attitude, kontekstuelle forhold, individets historie, beskyttelsesfaktorer samt en række demografiske faktorer. VERA afdækker, om individet har støtte til afradikalisering fra hans/hendes familie, ægtefælle eller i nære omgivelser, fx en forening.</p> <p>Målgruppe: Målgruppen for VERA er personer, der har en historie med ekstremistisk vold.</p>
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har prosoziale relationer til støttende voksne, som kan støtte og assistere ved behov. Det er en beskyttelsesfaktor for aggressiv og voldelig adfærd.</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
Har positive rollemodeller tæt på sig	Abbas, T & A. Siddique (2011): Perceptions of the processes of radicalisation and de-radicalisation among British South Asian Muslims in a post-industrial city. Social Identities, Vol. 18, No. 1.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet underbygger, at rollemodeller kan være en beskyttelsesfaktor for unge mennesker.</p>
	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet viser, at rollemodeller i form af fx mentorer kan være en beskyttende faktor.</p>
Deltager i organiserede fritidsaktiviteter	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivtetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet deltager begrænset i organiserede fritidsaktiviteter.</p> <p>Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge</p>
Har ingen venner	Meeus, W. (2015): Why do young people become Jihadists? A theoretical account on radical identity development. European Journal of Developmental Psychology, 12(3).	<p>Evidensvægt: Lav</p> <p>Metode: Teoretisk studie</p> <p>Konklusion: Studiet viser, at unge, som mangler venner, har en usikker identitet. En ny gruppe, som tilbyder personlige bånd, vil derfor virke tilløkkende. Derfor er det en risikofaktor ikke at have venner.</p>
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. Studies in Conflict & Terrorism, 33.	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Casestudie</p> <p>Konklusion: Studiet finder, at målgruppen i høj grad er karakteriseret ved ikke at have venner og sociale relationer.</p>
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været holdt udenfor og har ingen eller få venner, da dette er en risikofaktor for aggressiv adfærd.</p>

	(SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Har svært ved at skabe relationer/venskaber	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. <i>Studies in Conflict & Terrorism</i> , 33.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet finder, at målgruppen i høj grad er karakteriseret ved ikke at have venner og sociale relationer.
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet måler, om individet har en historik med at have svært ved at danne relationer. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidlige og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har det svært med jævnaldrende i skolen. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Bliver mobbet i skolen, på uddannelsesinstitutionen eller på arbejdspladsen	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. <i>Criminal Behaviour and Mental Health</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet understøtter, at mobning er en risikofaktor, der kan resultere i radikalisering.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været holdt udenfor, da dette er en risikofaktor for aggressiv adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Har været/bliver holdt uden for i skolen, på uddannelsesinstitutionen eller på arbejdspladsen	Lankford, A (2016): Detecting mental health problems and suicidal motives among terrorists and mass shooters. <i>Criminal Behaviour and Mental Health</i> , 26.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet understøtter, at eksempelvis mobning er en risikofaktor, der kan resultere i radikalisering.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer.

	Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabet afdækker blandt andet, om individet har været holdt udenfor, da dette er en risikofaktor for aggressiv adfærd. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
Har svært ved at indgå i og bibeholde et intimt parforhold	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om et individ historisk har haft svært ved at fastholde intime relationer og forhold. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. Studies in Conflict & Terrorism, 33.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet finder, at målgruppen i høj grad er karakteriseret ved at være socialt utilgængeligt og foretrækker at være alene.
Isolerer sig fra venner	Kleinmann, S (2012): Radicalization of Homegrown Sunni Militants in the United States: Comparing Converts and Non-Converts. Studies in Conflict & Terrorism, 35.	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet giver caseeksempler på, at tidligere dømte terrorister har isoleret sig fra venner og familie inden angrebet, og dermed bliver isolering en risikofaktor.
	Meloy et al. (2012): The Role of Warning Behaviors in Threat Assessment: An Exploration and Suggested Typology. Behavioral Sciences and the Law, 30.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet fortæller gennem caseeksempler, at individer har trukket sig fra venner og familie, eksempelvis fordi vedkommende er blevet meget optaget af en sag eller en person.
	Porter, L. E. & M. R. Keibell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. Psychiatry, Psychology and Law Vol. 18(2).	Evidensvægt: Medium Metode: Casestudie Konklusion: Studiet peger på, at isolation fra omgivelserne øges i takt med, at personen radikaliseres.
	Schuurman, B. & J. G. Horgan (2016): Rationales for terrorist violence in homegrown jihadist groups: A case study from the Netherlands. Aggression and Violent Behavior, 27.	Evidensvægt: Medium Metode: Review og casestudie Konklusion: Studiet viser, at radikaliserede individer trækker sig fra venner og familier for at undgå at blive modsagt i deres holdninger.
Deltager ikke i fritidsaktiviteter	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMII/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetstfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet deltager begrænset i organiserede fritidsaktiviteter og ikke har nogen personlige interesser. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge

--	--	--

9. DIMENSIONEN: UDDANNELSE OG BESKÆFTIGELSE

I dimensionen uddannelse og beskæftigelse analyseres blandt andet, om personen er under uddannelse eller i beskæftigelse, om han/hun er motiveret for dette eller omvendt, om personer er uden for uddannelse og beskæftigelse, har mange uafsluttede uddannelsesforløb bag sig, ikke møder op på arbejde eller har mange jobskift bag sig. Dette skyldes, at uddannelse og beskæftigelse kan virke beskyttende for personen på mange sociale parametre, mens fraværet af dette kan udgøre en risiko.

Nedenstående tabel viser vidensgrundlaget for indikatorer under dimensionen. I tabellens midterste kolonne henvises til den litteratur eller det redskab, som de enkelte indikatorer er fundet i. I tabellens højre kolonne fremgår en beskrivelse af hver kilde.

Opmærksomhedspunkt	Kilde	Forskning/redskabsbeskrivelse
Er under uddannelse eller i beskæftigelse	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qa'ida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet finder, at faktorer, der har betydning for individers bevægelse væk fra ekstreme grupper, kan anses som en form for beskyttelsesfaktor. Herunder ses uddannelse- og beskæftigelse som beskyttelsesfaktorer.
Har motivation for at gå i skole, tage en uddannelse eller gå på arbejde	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er engageret og har stærke bånd til skolen, ikke kun i form af gode resultater, men også i form af gode relationer. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICA): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker, om individet er arbejdsløst og ikke søger job. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Har en stærk tilknytning til skole, uddannelsesinstitution eller arbejdsplads	Disley et al. (2012): Individual disengagement from Al Qaida-influenced terrorist groups - A Rapid Evidence Assessment to inform policy and practice in preventing terrorism. RAND Europe.	Evidensvægt: Medium Metode: Review Konklusion: Studiet finder, at faktorer, der har betydning for individers bevægelse væk fra ekstreme grupper, kan anses som en form for beskyttelsesfaktor. Herunder ses uddannelse- og beskæftigelse som beskyttelsesfaktorer.

	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er engageret og har stærke bånd til skolen, ikke kun i form af gode resultater, men også i form af gode relationer.</p> <p>Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.</p>
Er hverken i uddannelse eller beskæftigelse	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker, om individet har problemer med beskæftigelse.</p> <p>Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.</p>
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMIICA): In-take manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familierelation, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er fraværende i uddannelse og/eller udenfor beskæftigelse.</p> <p>Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge</p>
Har højt fravær fra skole eller uddannelse	Lankford, a. (2012): A Comparative Analysis of Suicide Terrorists and Rampage, Workplace, and School Shooters in the United States From 1990 to 2010. <i>Homicide Studies</i> 17(3).	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvantitativ såvel som kvalitativ</p> <p>Konklusion: Studiet konkluderer, at meget lig gerningsmændene bag skoleskyderier, så er der hos andre radikaliserede ligeledes problemer i skolen. "Problemer i skolen" bliver i studiet defineret som, at gerningsmanden har svært ved at opnå succes i skolen, var sur og irriteret omkring noget, som skete i skolen, eller var blevet suspenderet, fyret eller på anden vis disciplineret i skolen.</p>
	Porter, L. E. & M. R. Kebbell (2011): Radicalization in Australia: Examining Australia's Convicted Terrorists. <i>Psychiatry, Psychology and Law</i> Vol. 18(2).	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Casestudie</p> <p>Konklusion: Studiet finder blandt andet, at ni ud af 18 dømte terrorister (der var kun skoledata på de 18) droppede ud af skolen, mens to oplevede så store problemer, at de blev bortvist.</p>
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i> , Vol. 53(4).	<p>Evidensvægt: Medium</p> <p>Metode: Kvalitative interviews</p> <p>Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet identificerer flere risikofaktorer fra barndommen til voksenlivet, herunder at den radikaliserede har et højt fravær fra skolen i form af pjæk.</p>
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge.</p> <p>Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er uengageret i sin skole, fx i form af fravær, manglende faglige resultater og manglende interesse i uddannelse.</p>

	(SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMI/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familieforhold, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet har fravær i skolen. Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Møder ikke op på arbejdspladsen	Lankford, a. (2012): A Comparative Analysis of Suicide Terrorists and Rampage, Workplace, and School Shooters in the United States From 1990 to 2010. Homicide Studies 17(3).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvantitativ såvel som kvalitativ Konklusion: Studiet konkluderer, at meget lig gerningsmændene bag skoleskyderier eller masseskyderier, så er der hos andre radikaliserede ligeledes problemer på arbejdspladsen. "Problemer på arbejdspladsen" bliver i studiet defineret som, at gerningsmanden har svært ved at opnå succes på arbejdspladsen, var sur og irriteret omkring noget, som skete på arbejdspladsen, eller var blevet suspenderet, fyret eller på anden vis disciplineret på arbejdspladsen.
Har mange jobskift	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: I studiet er der blandt andet fokus på at opsamle og se på tværs af eksisterende viden med henblik på at belyse blandt andet generelle psykosociale træk eller kendetegn hos personer, som har begået terrorisme. Her peger studiet på, at en høj andel af terrorister (sammenlignet med ikke-voldelige aktivister) ofte er fra dysfunktionelle familier, hvor der har været et højt konfliktniveau, begået ungdomskriminalitet og oplevet mange brudte og afsluttede uddannelses- og beskæftigelsesforløb.
Har svært ved at leve op til egne og andres forventninger til én på uddannelsesinstitutionen og på arbejdspladsen	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: I studiet er der blandt andet fokus på at opsamle og se på tværs af eksisterende viden med henblik på at belyse blandt andet generelle psykosociale træk eller kendetegn hos personer, som har begået terrorisme. Her peger studiet på, at en høj andel af terrorister (sammenlignet med ikke-voldelige aktivister) ofte er fra dysfunktionelle familier, hvor der har været et højt konfliktniveau, begået ungdomskriminalitet og oplevet mange brudte og afsluttede uddannelses- og beskæftigelsesforløb.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har oplevet nederlag i forbindelse med uddannelse eller beskæftigelse. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. Studies in Conflict & Terrorism, 33.	Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et casestudie baseret op 74 cases fordelt på 15 lande.

		<p>Konklusion: Studiet konkluderer, at der er flere risikofaktorer, som er med til at skabe terroristernes overbevisning og tro samt at overbevise dem om at føre deres forestillinger ud i livet gennem vold. Én af disse risikofaktorer er en negativ selvopfattelse ift. udviklingen i eget personlige liv og karriere.</p>
Få eller ingen muligheder for beskæftigelse eller uddannelse	Certa (2016): Modstandskraft mod radikaliserings og voldelig ekstremisme. Trygfonden.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet kobler et litteraturstudie med kvalitative interviews Konklusion: Studiet peger på en række risikofaktorer. Studiet peger blandt andet på, at manglende uddannelse og lav indtægt kan bidrage til radikaliserings. Det konkluderes imidlertid også, at det ikke er en stærk forklarende faktor, men at det snarere er en ugunstig situation i forhold til andre grupper, dvs. oplevelsen af at have færre muligheder, som har betydning.</p>
	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: I studiet er der blandt andet fokus på at opsamle og se på tværs af eksisterende viden med henblik på at belyse blandt andet generelle psykosociale træk eller kendetegn hos personer, som har begået terrorisme. Her peger studiet på, at en høj andel af terrorister (sammenlignet med ikke voldelige aktivister) ofte er fra dysfunktionelle familier, hvor der har været et højt konfliktniveau, begået ungdomskriminalitet og oplevet mange brudte og afsluttede uddannelses- og beskæftigelsesforløb.</p>
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	<p>Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har oplevet nederlag i forbindelse med uddannelse eller beskæftigelse. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.</p>
	Spaaij, R. (2010): The Enigma of Lone Wolf Terrorism: An Assessment. Studies in Conflict & Terrorism, 33.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Studiet er et casestudie baseret på 74 cases fordelt på 15 lande. Konklusion: Studiet konkluderer, at der er flere risikofaktorer, som er med til at skabe terroristernes overbevisning og tro samt at overbevise dem om at føre deres forestillinger ud i livet gennem vold. Én af disse risikofaktorer er en negativ selvopfattelse ift. udviklingen i eget personlige liv og karriere.</p>
	Webster, C. D., Douglas, K. S., Eaves, D., & Hart, S. D. (1997). HCR-20: Assessing Risk for Violence (Version 2). Burnaby, British Columbia, Canada, Simon Fraser University. <i>Mental Health, Law, and Policy Institute</i> .	<p>Redskabets kvalitet: Redskabet HCR-20 er et valideret redskab. Det er videnskabeligt afprøvet og anvendes aktuelt i flere regi i Danmark. Beskrivelse af værktøjet: HCR-20 er en struktureret klinisk metode, der guider til at identificere en række risikofaktorer, foretage en samlet risikovurdering og udarbejde en handleplan med henblik på at håndtere og forebygge risikoen for fremtidig voldsadfærd. HCR-20 består af 20 risikofaktorer; faktorer, som identificerer både historiske, aktuelle og fremtidige problemområder. Redskabet afdækker, om individet har problemer med beskæftigelse. Målgruppe: HCR-20 er målrettet voksne (mænd og kvinder), som er i risiko for at udøve voldsadfærd.</p>
Klarer sig dårligt i skolen	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	<p>Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: I studiet er der blandt andet fokus på at opsamle og se på tværs af eksisterende viden med henblik på at belyse blandt andet generelle psykosociale træk eller kendetegn hos personer, som har begået terrorisme. Her peger studiet</p>

		på, at en høj andel af terrorister (sammenlignet med ikke voldelige aktivister) ofte er fra dysfunktionelle familier, hvor der har været et højt konfliktniveau, begået ungdomskriminalitet og oplevet mange brudte og afsluttede uddannelses- og beskæftigelsesforløb.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har oplevet nederlag i forbindelse med uddannelse eller beskæftigelse. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe.
	Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. Journal of Research in Crime and Delinquency, Vol. 53(4).	Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet identificerer flere risikofaktorer fra barndommen til voksenlivet, herunder at den radikaliserede i høj grad har mange perioder med uddannelsesstop, pjæk og dårlig performance i skolen.
	Borum, R., Bartel, P., & Forth, A. (2006). Manual for the Structured Assessment for Violence Risk in Youth (SAVRY). Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.	Redskabets kvalitet: Redskabet SAVRY er valideret i et studie med fokus på voldelige unge. Beskrivelse af værktøjet: SAVRY er opbygget omkring 24 risikofaktorer og seks beskyttelsesfaktorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet er uengageret i sin skole, fx i form af fravær, manglende faglige resultater og manglende interesse i uddannelse. Målgruppe: SAVRY er et redskab til at vurdere voldelig og aggressiv adfærd hos unge.
	Hoge, R. A., & Andrews, D. A. (1996b). The youth level of service/case management inventory (YLS/CMII/CAI): Intake manual and item scoring key. Ottawa: Ontario: Department of Psychology, Carleton University.	Redskabets kvalitet: Redskabet YLS-CMI er forskningsmæssigt valideret Beskrivelse af værktøjet: YLS-CMI er et standardiseret redskab, der anvendes til at vurdere risiko-, behovs- og responsivitetsfaktorer. Redskabet måler på otte overordnede risikofaktorer: tidligere og nuværende overtrædelse af loven, familierelationer, uddannelse og beskæftigelse, relationer til omgangskreds, misbrug, fritid, personlighed og holdninger. I alt består redskabet af 42 indikatorer. Redskabet afdækker blandt andet, om individet klarer sig dårligt i skolen, herunder opnår dårlige resultater og har problemer med lærere og jævnaldrende i skolen Målgruppe: Kriminelle og kriminalitetstruede unge
Har haft flere uafsluttede uddannelsesforløb	Leistedt, S. J. (2013): Behavioral aspects of terrorism. Forensic Science International, 228.	Evidensvægt: Medium Metode: Litteraturstudie Konklusion: I studiet er der blandt andet fokus på, at opsamle og se på tværs af eksisterende viden med henblik på at belyse blandt andet generelle psykosociale træk eller kendetegn hos personer, som har begået terrorisme. Her peger studiet på, at en høj andel af terrorister (sammenlignet med ikke-voldelige aktivister) ofte er fra dysfunktionelle familier, hvor der har været et højt konfliktniveau, begået ungdomskriminalitet og oplevet mange brudte og afsluttede uddannelses- og beskæftigelsesforløb.
	Meloy, J. R. & P. Gill (2016): The Lone-Actor Terrorist and the TRAP-18. Journal of Threat Assessment and Management 2016, Vol. 3(1).	Redskabets kvalitet: Trap-18 er endnu ikke endeligt valideret, men dets dimensioner og indikatorer er udledt af forskningsmæssig empiri. Valideringen af undervejs. Beskrivelse af værktøjet: TRAP-18 består af to sæt indikatorer: Otte risikofaktorer til identifikation af intenderet vold

	<p>Simi et al. (2016): Narratives of Childhood Adversity and Adolescent Misconduct as Precursors to Violent Extremism: A Life-Course Criminological Approach. <i>Journal of Research in Crime and Delinquency</i>, Vol. 53(4).</p>	<p>samt ti risikofaktorer hyppigt fundet hos lone actor terrorister i empiriske og teoretiske studier. TRAP-18 afdækker, om individet har oplevet nederlag i forbindelse med uddannelse eller beskæftigelsesforhold. Målgruppe: TRAP-18 har et særligt fokus på lone actors som målgruppe. Evidensvægt: Medium Metode: Kvalitative interviews Konklusion: Studiet gør brug af en model, der beskriver sammenhængen mellem påvirkning i de tidlige år og deltagelse i ekstreme grupperinger i voksenalderen. Studiet identificerer flere risikofaktorer fra barndommen til voksenlivet, herunder uddannelsesophør.</p>
--	--	---